

Ramina İmanova

İlahi, məni özümə bağışla!

*Mənə şikayət yaraşmaz, Allahım!
Ayıb olar ki, deyim
sevmirəm mənə verdiyin bu həyatı
Niyə sevməyim ki...?
Suallarım var sadəcə,
nə edim,
dərək etmirəm bu qəliz kainatı!
Sənə deməyəcəm ki, məsələn,
miyə ölür insanlar?
Sənə qovuşmaq üçün
Niyə illa ki, ayrılmalıdır bədənlərdən canlar?
Niyə var axı hər başlanğıcın bir sonu...?!
Şikayət etməyəcəm!
Yox!
Deməyəcəm ki, İlahi,
çox çətindi bizim üçün qurduğun bu həyat oyunu.
Məni anlamazlığımıza bağışla, Rəbbim!
Dünyanla müqayisədə nə yaşım var ki, mənim?
Nə olar, uşağlığımın əlindən tut
həftə-həftə, ay-ay,
şübhə-şübhə, inam-inam böyüt məni.
Mən dərdlərimi yerin dibinə pıçıldayıram
Sən göyün üzündə eşit məni.
Allah haqqı, düz sözündü
Sənə deməyəcəm ki, niyə axı
belə-hələ, filan, və sayır və ilaxır...
Ağlayacam sadəcə
için - için susacam.
Sən onsuz da halımdan anlayacaqsan məni
Mənsə qərar vermişəm
bu gecə sabahacan özümü səcdəndən asacam!
İlahi,
şikayət etməyəcəm şeytandan sənə,
deməyəcəm ki, indi səni sevmək çətin olub,
yasaq olub.
Səni gizli-gizli
qaçaq kimi sevəcəm!
Bunu biləsən, böyüməyəcəm sevgidə;
Səni həmişə uşaqlıqda atamı sevdiyim kimi,
Mahmud əminin ağacı boyda,
Səni
uşaq kimi sevəcəm!
İlqar Kamil
Əyrlərim çox olub,
elə bilirsən bilmirəm?
Bağışla, İlahi,
məni ömrümdə etdiyim bir-iki düzümə bağışla.
Nə vaxtdı ki,
necə, harda, kimdə olduğumu bilmirəm
Bağışla, İlahi,
məni
özümə bağışla!*